

El retorn de Brams: transformar l'«atordiment» derivat de l'1-O en «optimisme»

El grup publica les cinc cançons de «Tornar-hi, tornar-hi, tornar-hi!», un EP que preconitza un rearmament anímic de l'independentisme i que presentarà el 4 d'abril a La Mirona de Salt

Sorgits a Berga el 1990, Brams són un dels grups de rock en català més veterans, adscrits a un punk-rock amb tocs d'ska i reggae, i a uns textos amb càrrega política. «Vam muntar un grup per explicar coses, com podríem haver decidit crear un fanzín o una ràdio lliure, entenent la banda com un mitjà de comunicació», explica el seu cantant i integrant troncal, Francesc Ribera, Titot. Per ara només tenen previstos quatre concerts (Salt és la darrera parada d'una petita gira que ha passat per Barcelona, Vic i Berga), donades les ocupacions paral·leles dels seus membres (el bateria Xarli Oliver amb Sau; el guitarrista David Rosell i el trompetista Jordi Barnola amb Els Catarres; Titot dirigeix el cicle Perifèria Cultural). «No farem gira d'estiu ni estem en contractació oberta», afegeix el cantant. «És una llàstima, perquè ens han proposat alguns caramlets, però quan dius que no, és que no, intentant no quedar malament amb ningú». Les cinc noves cançons venen a ser «un disc llançat per fascicles», per ara publicades per separat i que es reuniran en un EP, i que responen «a un discurs i un ordre molt pensat», apunta. Tot parteix de l'estat d'ànim postprocés, amb la distància d'aquests més de vuit anys transcorreguts. «Amb la derrota ens vam quedar atordits i ens va costar un temps entendre què havia passat. Ens vam adonar que no es podia construir res des de la ràbia i l'enuig, sinó que calia fer-ho des de l'optimisme per posar sobre la taula una estratègia que condueixi al dret de l'autodeterminació». Exercici aquest que entenen a la manera unilateral, perquè «per a Espanya aquesta és una qüestió d'estat, que va més enllà del que pugui pactar un govern, i mai no acceptarà renunciar a Catalunya o als Països Catalans». Tot això aflora en temes com Tornar-hi o A cada enterrament, mentre que La por i la covardia apunta cap a l'auge de la dreta xenòfoba en la seva versió catalana. «Quan no pots guanyar el fort, el fàcil és buscar un tercer que sigui més dèbil per canalitzar els instints més primaris», rumia Titot. «Seria un error greu que l'independentisme català evolucionés a posicions que al final qüestionen el futur de la nació catalana, perquè van encaminades a fer que cada vegada siguem menys i més aïllats». Una altra de les peces, Hi ha vi després de la mort, s'adhereix a la seva línia sarcàstica, «per relaxar i que la gent vegi que no som una secta, pensant sempre en el mateix». Es consideren «un grup de taverna i de combat», on els textos són l'element central, per la qual cosa Titot veu natural haver començat aquesta gira en un festival de cançó d'autor com el Barnasants. Estrofes sempre planes, sense gaire metàfora. «Tenim poques oportunitats de sonar als mitjans i, quan disparem, intentem que sigui amb bala».

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/03/30/retorn-brams-transformar-l-atordiment-128134950.html>